Р Е Ш Е Н И Е
№ 2401

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 10.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9368** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по подадена жалба вх. № 15526/19.08.2013 г. по описа на СРС от Т. Д. П. срещу Заповед № 03 - 15/31.07.2013 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя.

В жалбата се правят доводи, че незаконосъобразно по отношение на жалбоподателя е приложена разпоредбата на 12, ал. 1 от ЗДСл. Искането до съда е за отмяна на заповедта.

Ответникът – чрез процесуалния си представител в съдебно заседание оспорва жалбата, по съображенията подробно изложени в представения по делото писмен отговор.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт. Заповед № 03 - 15/31.07.2013 г е връчена лично на жалбоподателя на 31.07.2013 г, а жалбата е подадена до СРС на 19.08.2013 г. - извън срока по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от 31.07.2013 г. Оспореният акт не съдържа указание пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалбата. Липсата на такива указания има за последица удължаване на срока за съдебно оспорване на основание чл. 140, ал. 1 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба, когато в административния

акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по дял III на АПК „Производства пред съд" се удължава на два месеца. В процесния случай жалбата от 19.08.2013 г. е подадена в 2 – месечния срок по чл. 140, ал.1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

С определение от 20.08.2013 г. в закрито съдебно заседание на СРС, II гражданско отделение, 69 състав е прекратено производството по гр. дело № 34932/2013 г. по описа на СРС и същото е изпратено на АССГ да се произнесе по исканията, предмет на делото. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Същата е в писмена форма, съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, посочени са придобитият от служителя на държавна служба ранг и подлежащите на изплащане обезщетения.

Със заповед № 01 - 17/10.06.2013 г. /л. 26/ на основание чл. 9 и във връзка с чл. 12 от ЗДСл и протокол от проведен конкурс с вх. № 01 – 3622/16.05.2013 г. жалбоподателят е назначен на длъжността „юрисконсулт", с ранг V младши, длъжностно ниво – експертно ниво 7, считано от 10.06.2013 г. Тази длъжност е заемал до 01.08.2013 г., когато с оспорената заповед на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение без предизвестие, считано от 01.08.2013 г.

Съгласно цитираната разпоредба, когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. В случай че правоотношението се измени преди изтичането на срока, срокът за изпитване продължава да тече при следващото служебно правоотношение.

Спорният въпрос е приложим ли е чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, на което правно основание е прекратено служебното правоотношение между страните с оглед на представените по делото писмени доказателства.

От приложеното по делото заверено копие от трудова книжка с № 253 от 01.12.2000 г. /л. 32/ издадена от „Б. Експрес М." се установява, че длъжността „куриер" за периода от 01.12.2000 г. до 11.03.2002 г. е заемана по трудово правоотношение.

От представеното заверено копие от служебна книжка № 2621 от 02.01.2013 г. /л. 36/ на Т. Д. П., издадена от МТСП – АСП, [населено място] се установява, че длъжността „юрисконсулт" V мл. ранг за периода е заемана по служебно правоотношение.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДСл, държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия, а ал. 2 регламентира, че длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в „Държавен вестник". Съгласно дефинитивната норма на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за

отбраната и въоръжените сили на Република Б., на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

От представените по делото доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателят П. не е назначен за първи път на държавна служба в Д. при МС, а е заемал такава служба в МТСП - АСП в продължение на два месеца и двадесет и седем дни, като юрисконсулт за периода 04.01.2013 г. – 31.03.2013 г. Видно от представеното копие от трудовата книжка на жалбоподателя, длъжността „куриер“ е заемана по трудово правоотношение.

Следователно Т. П. е заемал държавна служба за период от два месеца и двадесет и седем дни, като преди изтичането на срока по чл. 12, ал 1 служебното му правоотношение е било прекратено, по взаимно съгласие на страните на основание чл. 103, ал.1 т.1 от ЗДСл. Последното е довело до обстоятелството, че по отношение на него не е изтекъл предвиденият в приложимата към този момент редакция на разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл едногодишен срок за изпитване при първоначално постъпване на държавна служба. Този факт не препятства възможността последващото му назначаване, по реда и при условията на ЗДСл, да е обвързано с едногодишен изпитателен срок, предвид разпоредбата на ал. 2 на чл. 12. В последната е предвидено, че ако в срока по ал. 1 служебното правоотношение бъде прекратено (какъвто е процесният случай), при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване. Следователно председателя на Д. при МС е разполагал с правомощието да прекрати служебното му правоотношение на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

Предвид изложеното заповедта е законосъобразна и жалбата срещу нея като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, тъй като от ответника не се претендират разноски, такива не следва да му бъдат присъждани.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 7 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д. П. срещу Заповед № 03 - 15/31.07.2013 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщенията на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: